

Sygn. akt IX U 2103/16

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 stycznia 2019 r.

**Sąd Okręgowy** \_\_\_\_\_ w Gliwicach Wydział IX

**Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych** Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Iwona Nowak
Protokolant:	Wioleta Potrząsaj

po rozpoznaniu w dniu 22 stycznia 2019 r. w Rybniku

sprawy z odwołania **C. C. (C.)**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

przy udziale ./.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

na skutek odwołania **C. C. (C.)**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 3 października 2016 r. Znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, iż przyznaje ubezpieczonemu prawo do renty

z tytułu częściowej niezdolności do pracy począwszy od dnia (...) na trwale.

Sędzia

Sygn. akt: IX U 2103/16

## UZASADNIENIE

Decyzją z 3.10.2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu C. C. (C.) prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w oparciu o orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS uznające go za zdolnego do pracy.

Ubezpieczony w odwołaniu od powyższej decyzji wniósł o jej zmianę poprzez przyznanie dotychczasowego prawa do renty.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie podtrzymując stanowisko zajęte w zaskarżonej decyzji.

***W wyniku przeprowadzonego postępowania Sąd ustalił, co następuje:***

Ubezpieczony urodził się (...)

Skarżący od 1.3.2012 do 30.6.2016 r. pobierał z ZUS rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy z ogólnego stanu zdrowia.

(...) ubezpieczony złożył wniosek o przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres.

Komisja Lekarska ZUS, w orzeczeniu z dnia 20.9.2016r. stwierdziła brak niezdolności do pracy u ubezpieczonego.

Wobec czego organ rentowy postanowił jak w opisanej na wstępie decyzji.

(dowód: akta organu rentowego)

Ubezpieczony z przyczyn medycyny pracy jest od (...) trwale częściowo niezdolny do pracy.

U ubezpieczonego występuje: choroba niedokrwienna serca, przebyty zawał serca, nadciśnienie tętnicze, cukrzyca typu 2, hyperlipidemia, krwawienie z przewodu pokarmowego, zmiany zapalne żołądka, refleksowe zapalenie przełyku, alkoholowe stłuszczenie wątroby, przepuklina rozworu przełykowego, małopłytkowość, otyłość, zespół zależności alkoholowej, przebyte złamanie trzonu kręgu, starczowzroczność.

Ubezpieczony od 2012 był kilkakrotnie hospitalizowany z powodu nawrotowych krwawień z przewodu pokarmowego oraz przełykowo- nadżerkowego stanu zapalnego żołądka. Stwierdzona małopłytkowość może upośledzać procesy krzepnięcia, co może wpływać na częstość powikłań krwotocznych.

Współistnienie innych chorób, wymagające stosowania wielu leków, może nasilać stan zapalny błony śluzowej żołądka i powodować nawracanie dolegliwości.

Poprawa stanu zdrowia ubezpieczonego z przyczyn gastrologicznych ma charakter okresowy i należy spodziewać się nawrotów choroby.

Współistnienie różnych chorób dotyczących układu krążenia, przewodu pokarmowego, kostno-stawowego i endokrynologicznego upośledza sumarycznie zdolność ubezpieczonego do zatrudnienia na ogólnym rynku pracy.

Nie doszło do poprawy w stanie zdrowia ubezpieczonego.

Stan jego zdrowia powoduje częściową niezdolność do pracy, gdyż ubezpieczony nie jest zdolny do pracy wykonywanej w życiu zawodowym, a jest zdolny do wykonywania prac umysłowych wynikających z jego wykształcenia i prac lekkich oraz średnio ciężkich fizycznych, z wyłączeniem pracy w porze nocnej.

(dowód : opinie biegłych: kardiologa M. W. (1), karty 18-22, gastrologa J. K. k. 37-39, diabetologa G. K., k. 68-72, neurologa M. W. (2), k. 89-90 a.s., z zakresu medycyny pracy E. B. k. 105-106, 124 a.s., z zakresu medycyny pracy R. S., k. 182-192 akt sądowych)

Strony nie złożyły dalszych wniosków dowodowych.

***Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje:***

Konieczną przesłanką prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w rozumieniu art.57 ust.1 pkt.1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz.U. z 2017r., poz. 1383 ) jest istnienie niezdolności do pracy w stopniu co najmniej niezdolności częściowej określonej w art.12 ust.3 ustawy jako utrata w znacznym stopniu zdolności do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji zawodowych, tj. pracy faktycznie wykonywanej.

Zgodnie z brzmieniem art. 13 w/w ustawy przy ocenie stopnia i przewidywanego okresu niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się:

- 1) stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji;
- 2) możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne.

Ubezpieczony domagał się dalszego przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy z ogólnego stanu zdrowia.

Zdaniem Sądu, w świetle wyników przeprowadzonego postępowania w sprawie nie ulega wątpliwości, iż ubezpieczony z przyczyn medycyny pracy jest nadal częściowo niezdolny do pracy w rozumieniu powołanego przepisu art. 12 ust. 3 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z FUS, a niezdolność ta ma charakter trwały.

Za takim przyjęciem przemawiają dwie zbieżne ze sobą opinie biegłych z zakresu medycyny pracy, tj. E. B. i R. S., które Sąd w pełni podzielił jako jednoznaczne i nie budzące, rzeczowe, specjalistyczne, wydane na podstawie zebranej w sprawie dokumentacji medycznej.

Z tej przyczyny Sąd nie uwzględnił zastrzeżeń ZUS, gdyż stanowią one jedynie polemikę z prawidłową oceną stanu zdrowia przez biegłych sądowych z zakresu medycyny pracy, gdy biegli ci ocenili łącznie wszystkie występujące u ubezpieczonego schorzenia pod kątem niezdolności do pracy, z uwzględnieniem jego kwalifikacji. W szczególności biegły R. S. bardzo szczegółowo uzasadnił swoje stanowisko w wydanej opinii. Stan zdrowia ubezpieczonego jest taki sam jak stan zdrowotny istniejący w okresie pobierania renty.

Wobec dwóch zbieżnych opinii biegłych sądowych z zakresu medycyny pracy jw. Sąd nie podzielił opinii biegłego z zakresu medycyny pracy A. R. jako pojedynczej i odmiennej.

Sąd nie oparł się również, rozstrzygając sprawę, na opiniach pozostałych biegłych z zakresu kardiologii, gastrologii, diabetologii, neurologii j, gdyż biegli ci odnoszą się do pojedynczych schorzeń ubezpieczonej, pozostających w zakresie ich specjalizacji a nie ulega wątpliwości, iż niezdolność do pracy powinna być oceniana przez pryzmat sumy stwierdzonych schorzeń.

Zajmując takie stanowisko Sąd nie podzielił opinii biegłego z zakresu medycyny pracy A. R. jako pojedynczej i odmiennej.

Sąd miał również na uwadze to, iż stan zdrowia ubezpieczonego w całym okresie od przyznania renty nie uległ poprawie.

W konsekwencji takiego stanowiska Sąd w wyroku na podstawie art.477<sup>14</sup>§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w wyroku.

Sędzia